

En forskares vardag

Alessandra Lundström Sarelin, doktorand vid Institutet för mänskliga rättigheter, Åbo Akademi, är på väg på en forskningsresa och sammanfattar en förberedande arbetsvecka.

Vecka 42 (16.10-22.10)

Tre veckor kvar till min fältforskningsresa. Under sex veckor i Malawi kommer jag att analysera utvecklings-samarbetsprojekt som försöker förbättra matsituationen i landet men som använder väldigt olika strategier för att nå det målet. Analysen blir en del av min doktorsavhandlingens empiriska del. Avhandlingen handlar om människorättsbaserat utvecklings-samarbete.

Listan över saker att sköta före jag åker blir längre och längre. Och det blir också listan över vad jag ska ta med mig: presenter, myggmedel, myggnät (malaria är utbrett), minidisc för inbandning av intervjuer, mjölsyre bakterier för att hålla magen i skick och mycket mera. När jag egentligen borde skriva intervjufrågor märker jag att tiden går till att lösa praktiska problem (var köper man ljusa svala sommarkläder i oktober i Åbo?).

Den här veckans målsättning är att avsluta en artikel som godkänts för publicering i en internationell människorättstidskrift (*Human Rights Quarterly*). Jag sände in artikeln i februari, i juni kom beskedet att den godkänts och nu gör jag ändringar. Den publiceras tidigast i maj 2007. Innan dess kommer jag säkert att ändra åsikt

gällande en del av mina slutsatser. Men det är väl det forskning handlar om: att hela tiden upptäcka nya aspekter som gör att ett problem kan ses ur en ny synvinkel och därför passar en annan lösningsmodell kanske bättre.

Artikeln handlar om vad så skallade människorättsbaserade strategier för utvecklings-samarbete betyder i en situation där HIV/AIDS undergräver människors möjlighet att livnära sig, främst på jordbruk.

Det är ingen juridisk artikel utan ett försök att visa hur man kan integrera mänskliga rättigheter i det dagliga praktiska arbetet inom ett utvecklings-samarbetsprojekt. Jag har fått kommentaren att jag använder begrepp som "rättigheter" och "skyldigheter" på ett sätt som inte motsvarar begreppens juridiska betydelse. Det är sant. I min artikel handlar mänskliga rättigheter inte om juridik utan om politiska och andra samhälleliga processer. (Det är förstås inte oproblemiskt men artikelns utrymme är begränsat.)

I min avhandling vill jag visa hur utvecklingsdiskursen plockar ut en del argument, ord, begrepp och principer från människorättsdiskursen, förvandlar deras betydelse och blandar dem med

andra begrepp och principer. Känner mig ivrig att få gå på djupet med hur utvecklingsdiskursen påverkar mänskliga rättigheter, hoppas jag kan få bra material i Malawi. Jag vill visa vad som händer när två olika världar möts. (Traditionellt har jurister skött mänskliga rättigheter och ekonomer utvecklingsfrågor, utan något som helst samarbete, men enligt den nuvarande trenden ska mänskliga rättigheter integreras i utvecklingsarbetet.)

På fredag åker jag till Helsingfors för att delta i ett seminarium som har den föga blygsamma rubriken *Seminar on Ending Hunger*. Seminariet öppnas av utrikeshandels- och utvecklingsminister **Paula Lehtomäki**. Sedan får vi höra olika jordbruksexperter slå fast att det som krävs för att hjälpa dem som lider av hunger är investeringar i jordbruk, i effektivare metoder och grödor. Som om hunger var ett tekniskt problem som kräver tekniska lösningar när det framför allt är ett politiskt problem som kräver politiska och juridiska lösningar. Tänker att det här seminariet är ett bra exempel på hur utvecklingsdiskursen och människorättsdiskursen fortsättningsvis lever åtskilda. Känner mig som en spion som vill lära mig hur "de andra" tänker...

Tillbaka framför datorn läser jag mina mail inför helgen. Väntar förgäves på ett viktigt meddelande från Malawi. Förra veckan skickade jag iväg så kallade *Terms of Reference* till en av organisationerna jag ska träffa under min resa. Organisationen vill ha en skriftlig överenskommelse där vi slår fast villkoren för vårt samarbete (som går ut på att jag får analysera deras projekt). Det är förstås en bra idé, då kan jag vara säker på att jag får använda materialet i min avhandling. Trots att jag har lärt mig att svaren från Malawi kan dröja börjar jag bli rädd att mitt utkast inte duger för organisationen... Hoppas det finns goda nyheter i inboxen på måndag.

Alessandra Lundström Sarelin
alessandra.lundstrom@abo.fi